

[Palle Simonsen]

ved en debat for nylig i folketinget – men vi er ikke parate til bare sådan at udstede en veksel på 100 mill. kr. på nuværende tidspunkt og sige: så løser vi det på den måde. Derfor kan vi ikke støtte ændringsforslaget.

Vi kan heller ikke støtte håndbevægelsen omkring 12 mill. kr. ekstra til toldvæsenet. Jeg vil godt sige, når vi taler om CDs ændringsforslag, at inspireret af hr. Jes Schmidt er der 2½ mill. kr. ekstra til post- og telegrafvæsenet, og jeg har forstået det sådan, at det er for at skabe sikkerhed for, at det sønderjyske telefonnet bliver forbedret. Det er en debat, vi har haft nu gennem lang tid, og som hr. Jes Schmidt har interesseret sig meget for. Da vi har et ændringsforslag om nedskæringer på dette område, har hr. Jes Schmidt ved utallige lejligheder givet udtryk for, at dermed støttede vi altså ikke det sønderjyske telefonnets udbygning. Derfor vil jeg gerne fra folketingets talerstol sige, at vi foreslår en nedskæring på dette område som på en lang række andre anlægsområder; det er et spørgsmål om prioritering, men det er nedskæringer, som ikke overstiger 10 pct. af anlægsbevillingerne, og så er der rige muligheder for at prioritere. De penge, der bruges – og det er stadig væk mange, også efter at vores ændringsforslag måtte blive vedtaget – skal bruges på de nødvendige områder, og det vil sige, at de også skal bruges til udbygning af telefonnettet i Sønderjylland, hvad der herefter ikke bør herske nogen som helst diskussion om. Jeg håber, at hr. Jes Schmidt herefter ikke vil fare videre med påstandene om, at vi er negative i forhold til dette.

Jeg skal om retsforbundets ændringsforslag kun sige, at de er i stor udstrækning præget af en anti-EF-holdning. Der er enkelte områder, hvor vi er medforslagsstillere sammen med retsforbundet til ændringsforslag, men i det store og hele kan vi ikke støtte retsforbundets ændringsforslag.

Vi siger også nej til ændringsforslag fra socialistisk folkeparti, kommunisterne og VS, og jeg skal ikke komme med yderligere kommentarer hertil.

Men tilbage står en stor portion ændringsforslag fra fremskridtspartiet. Som jeg allerede antydede i min indledning, er det ca. to tredjedele af de ændringsforslag, vi skal tage stilling til og stemme om i dag. Vi ved faktisk ikke på nuværende tidspunkt, hvor meget de egentlig andrager. Der er ikke økono-

miske opgørelser over dem, og der er vist ikke nogen af os, der har haft tid til at bruge regnemaskinen for at tælle op, hvor meget der egentlig er tale om.

Der er sagt meget om proceduren, som er anvendt fra fremskridtspartiets side. Jeg er enig i alt, hvad hr. Christophersen har sagt på dette område, og skal ikke føje så meget mere til. Men jeg vil godt sige nogle ting om det politiske aspekt. Nu har fremskridtspartiet, i den tid det har været i folketinget, som et af sine primære programpunkter haft nedskæringer på de offentlige budgetter. Når man nu ser, at fremskridtspartiet i forbindelse med dette forslag til finanslov ikke tager sagen mere alvorligt, end at det kan levere ændringsforslagene 2 dage før vi skal tage stilling til dem, bliver det svært for os andre at bibeholde en tro på, at fremskridtspartiet vil noget alvorligt ud over at få en tryksag ud af det, som kan uddeles ude i landet. Man er i virkeligheden ikke parat til at gå ind i reelle forhandlinger. Jeg føler mig overbevist om, at der er en række ændringsforslag fra fremskridtspartiet, som vi også ville kunne støtte. Men vi har jo overhovedet ikke haft mulighed for at tage stilling til dem, og det vil sige, at der ikke har været nogen realitet i, at der skulle skabes et bredere politisk flertal. Så ud over kritikken af den procedurereform, man har anvendt, vil jeg meget gerne kraftigt understrege, at den måde, man har serveret det på, ikke giver tillid til, at fremskridtspartiet ønsker at få noget af det igennem her i folketinget. Havde man ønsket det, havde man lagt ændringsforslagene frem til tiden, således at vi kunne have drøftet dem i finansudvalget, således at vi kunne have ført politiske forhandlinger om dem og forhåbentlig være nået frem til et resultat på nogle områder. Det er udelukket under den form, som anvendes her.

Jeg synes også – og det har andre været inde på allerede – at alene en vurdering af de ændringsforslag, som fremskridtspartiet ønsker til afstemning, er et udtryk for, hvordan man i virkeligheden tager gas på folketinget. Der er ikke et eneste af forslagene til nedskæringer, som kommer til afstemning. Man ønsker ikke engang en politisk markering af, om der er andre politiske partier, der vil følge nogle af nedskæringsforslagene. Nej, man ønsker en politisk markering af, om folketinget vil være med til en skattened-